

CHOĎTE A OHLASUJTE EVANJELIUM!

Pán si vyvolil iných sedemdesiatich dvoch a po dvoch ich poslal pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kam sa sám chystal ísť. A povedal im: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chod'te! Hľa, posielam vás ako baránkov medzi vlkov. Nenoste mešec ani kapsu, ani obuv a cestou nikoho nepozdravujte! Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Ak tam bude syn pokoja, váš pokoj na ňom spočinie; ak nie, vráti sa k vám. V tom dome potom ostaňte, jedzte a pite, čo majú, lebo robotník si zaslúži svoju mzdu. Neprechádzajte z domu do domu! A keď prídete do niektorého mesta a prijmú vás, jedzte, čo vám predložia, uzdravujte chorých, čo sú v ňom, a povedzte im: ‚Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo.‘ Keď prídete do niektorého mesta a neprijali by vás, vyjdite do jeho ulíc a povedzte: ‚Striasame na vás aj prach, čo sa nám vo vašom meste prilepil na nohy. Ale vedzte, že sa priblížilo Božie kráľovstvo!‘ Hovorím vám, že Sodomčanom bude v onen deň ľahšie ako takému mestu.“
Sedemdesiati dvaja sa vrátili natešení a hovorili: „Pane, aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene!“ On im povedal: „Videl som satana padať z neba ako blesk. Hľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpiónoch i po všetkej sile nepriateľa a nič vám neuškodí. No neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa, že sú vaše mená zapísané v nebi.“ (Lk 10, 1-12. 17-20)

Hovorí sa, že keď Ignác z Loyoly vyslal svojich prvých spoločníkov na misie, po návrate sa ich opýtal: „Ako sa vám darilo?“ Oni odpovedali, že dobre. „A nepriateľ vám nespôsoboval nijaké problémy?“ Oni, že nie. „Tak to ste sa zbytočne namáhali. Keď vám nepriateľ nespôsoboval problémy, to znamená, že vaše misie boli neplodné.“ Aj tým, ktorých vysielal Ježiš, je povedané, že sa pri ohlasovaní evanjelia nestretnú iba s priateľským prijatím. Budú *ako ovce medzi vlkami*. Musia sa naučiť počítať s neúspechom. Ich jediná istota tkvie v tom, kto ich posielal.

Lukášovo evanjelium opisuje až dve vyslania Ježišových učeníkov ohlasovať Božie slovo. V predchádzajúcej kapitole sa píše o vyslaní dvanástich apoštolov, v tejto o rozposlaní sedemdesiatich dvoch učeníkov. Obe čísla – dvanásť i sedemdesiatdva majú teologický význam. Dvanásť bolo kmeňov Izraela – prvé rozposlanie teda hovorí o misii v rámci vyvoleného národa. Sedemdesiatdva bolo podľa Gn 10, 2-31 známych národov sveta, čím evanjelista dáva najavo, že šírenie evanjelia sa postupne rozrastá do všetkých končín zeme.

Podľa vtedajšieho zvyku sú učeníci rozposielaní po dvoch, čo bolo nielen praktické, ale zároveň aj v súlade s požiadavkou Mojžišovho zákona. Podľa neho totiž len svedectvo aspoň dvoch mužov sa mohlo považovať za hodnoverné. Nový zákon nám predkladá mená niekoľkých dvojíc – Pavol a Barnabáš (Sk 13, 1), Pavol a Sílás (Sk 15, 40), Barnabáš a Marek (Sk 15, 40). Vidíme, že ani taký veľký evanjelizátor ako Pavol nechodieval na misijné cesty sám. Spoločná misia vždy bola „prevenciou“ pred individualizmom či malomyselnosťou, ktoré sa ľahko votrú do služby „osamoteného vojaka“.

Za povšimnutie stojí aj ten fakt, že keď sú vyslaní Dvanásti, poznáme ich mená, zatiaľ čo misia sedemdesiatich dvoch mená neuvádza. Je v tom ukrytá aj istá symbolika – ohlasovanie Slova je záležitosťou každého kresťana. Nie je to tak dávno, čo kazatelia i poslucháči toto evanjelium spájali len s témou kňazských povolaní.

Výzva nebrať si na misijnú cestu so sebou nič ukazuje, že moc ohlasovateľa evanjelia nespočíva v ľudských „metódach“ získavania ľudí, ale v prvom rade v moci Božieho slova. Evanjelium takisto hovorí o naliehavosti úlohy – svedčí o tom príkaz nepozdravovať, t.j. nezdržiavať sa dlhými orientálnymi formalitami.

V Lukášovom texte je až dva razy – vo verši 7 a následne vo verši 8 – zdôraznená výzva byť všetko, čo zvestovateľom evanjelia predložia. Na rozdiel od evanjelistov Matúša a Marka, ktorí požiadavky ohľadom jedla a pitia nespomínajú. Lukáš však bol spoločníkom svätého Pavla a na misijných cestách sa často stretával so spormi, ktoré vznikali ohľadom prísneho dodržiavania Zákona o dovolených a nedovolených jedlách. Týmto Lukáš zdôrazňuje, že ohlasovateľ evanjelia sa nemá zameriavať na obmedzujúce nariadenia, ale na zvestovanie Krista.